

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 21C/53/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312207306
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2013:1312207306.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Beatou Farkašovou v právnej veci navrhovateľa: VENUS PROJECT Slovakia s.r.o., IČO: 31 342 841, Košická 37, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, o zaplatenie nemajetkovej ujmy , takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.
Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na Okresný súd Bratislava I dňa 09.01.2012 a postúpeným tunajšiemu súdu dňa 08.06.2012, domáhal zaviazania odporcu na zaplatenie sumy 16.500 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 8.9.2011 do zaplatenia titulom nemajetkovej ujmy v zmysle Zák. č. 514/2003 Z.z. Návrh odôvodnil tým, že je poškodeným v trestnom konaní t.č. vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 160/2010, pričom Okresné riaditeľstvo PZ Bratislava I v trestnej veci vedenej pôvodne pod ČVS: OÚV-445/01 An a Okresné riaditeľstvo PZ Bratislava III v trestnej veci vedenej pôvodne pod ČVS: OÚV-244/99 voči obvinenému R.. B. B. spôsobili navrhovateľovi ako právnickej osobe prietiahmi a neprejednaním veci v primeranej lehote ujmu. Po konštatovaní nečinnosti dňa 23.6.2008 bolo Krajskou prokuratúrou Bratislava rozhodnuté o odňatí veci dovtedajšiemu vyšetrovateľovi PZ BAIII a jej prikázanie na KR PZ Bratislava. Spojením vecí na spoločné konanie na Okresnom riaditeľstve PZ Bratislava III bola vyšetrovateľom Krajského riaditeľstva PZ Bratislava v konaní ČVS: KRP-135/OEK-BA-2008 až v roku 2010 podaná obžaloba a následne bola vec vedená na tunajšom súde pod č. 1T 160/2010. Vyšetrotelia PZ neorganizovali svoju činnosť v primeranej lehote, aby obvinenému R.. B. mohlo byť od začatia trestného stíhania rozhodnuté o jeho vine alebo nevine, čím vyšetrovatelia PZ nerešpektovali zásadu podľa § 2 ods. 4 Tr. por. a vec bola čo najrýchlejšie so zachovaním občianskych práv zaručených ústavou prejednaná.

V priebehu prípravného konania navrhovateľ podal opakované sťažnosti na prietahy od roku 1999-2001, ktoré neboli odstránené. Navrhovateľ si podaným návrhom uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej prietiahmi a neprejednaním trestnej veci v prípravnom konaní až od účinnosti zákona č. 514/2003 Z.z. , teda od 1.7.2004, pričom zbytočné prietahy a nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci považuje za nesprávny úradný postup v zmysle § 9 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Z.z.

Podľa navrhovateľa, ak nečinnosť vyšetrovateľov PZ v prípravnom konaní charakterizuje konanie ako celok, nemá význam hodnotiť sporadické úkony vyšetrovateľov PZ, navrhovateľ k prietahom neprispel, aktívne v jeho záujme spolupracoval ad hoc. Výšku nemajetkovej ujmy si navrhovateľ ako poškodený v trestnom konaní uplatňoval vo výške 16.500eur, ktorú sumu odvodil od rozsudku ESLP zo dňa 10.11.2010, a to za obdobie od 1.7.2004 - 11.1.2010.

Listom zo dňa 8.9.2011 navrhovateľ požiadal odporcu o Predbežné prerokovanie nároku na zaplatenie odškodného 16.500 eur, avšak bezvýsledne.

Listinné doklady, o ktoré navrhovateľ opieral svoj nárok a boli súčasťou návrhu, boli: výpis z obchodného registra navrhovateľa, Upovedomením Krajskej prokuratúry v Bratislave zo dňa 11.1.2010 o podaní obžaloby proti obv. R.. B. B., oznámením navrhovateľa adresovaným Krajskej prokuratúre v Bratislave zo dňa 18.2.2008 o preskúmanie zákonnosti dozorových prokurátorov a vyšetrovateľov v konaniach ČVS: OÚV-244/99 na OUJP PZ BA III, OUV-445/01- An na OÚV PZ BA I, Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku navrhovateľa adresovaného odporcovi zo dňa 8.9.2011.

Odporca s návrhom nesúhlasil, tento žiadal zamietnuť z dôvodu:

- nepríslušnosti civilného súdu posudzovať postup orgánov činných v trestnom konaní, či došlo k prietahom v priebehu trestného konania
- neopodstatnenosť žalobného návrhu
- nepreukázanie vzniku škody
- nepreukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a údajnou škodou navrhovateľa
- neunesenie dôkazného bremena navrhovateľom
- nedôvodne uplatnené úroky z omeškania pri náhrade nemajetkovej ujmy v peniazoch
- premĺčanie nároku.

Súd pojednával a rozhodol na pojednávaní dňa 21.6.2013 v neprítomnosti navrhovateľa, pričom na jeho ospravedlnenie mailovým podaním zo dňa 10.5.2013, doplnené osobným podaním zo dňa 14.5.2013 z dôvodu ospravedlnenia pre kolíziu pojednávaní na Okresnom súde v Pezinku, súd neprihliadal, nakoľko vo veci súd vytýčil termíny pojednávaní na dni: a/ 12.4.2013, na ktoré sa navrhovateľ ospravedlnil z dôvodu kolízie s pojednávaním na OS Bratislava II. Na výzvu súdu o doplnenie odôvodnenia žaloby reagoval vyjadrením nutnosti nazretia do trestného spisu na tun. súde č. 1T 160/2010; b/ 10.5.2013, na ktoré sa navrhovateľ nedostavil s ospravedlnením neúčasti z dôvodu kolízie s pojednávaním na tunajšom súde. Opätovne bol súdom vyzvaný na písomné zaslanie odôvodnenia nároku. c/ 21.6.2013, na ktoré sa navrhovateľ nedostavil s opätovným ospravedlnením neúčasti z dôvodu kolízie s pojednávaniami na Okresnom súde Pezinok. Aj napriek trom výzvam súdu o špecifikáciu a odôvodnenia nároku navrhovateľa, tento na výzvu súdu nereagoval a písomne nedoplnil návrh.

Podľa § 101 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Z pojmu riadne ospravedlnenie neúčasti vyplýva, že musí sa jednať o vážny dôvod, ktorý bránil v účasti na úkone a jednak o včasné ospravedlnenie. Je nepochybné, že v prípade konateľa navrhovateľa nemožno jeho ospravedlnenie z neúčasti na pojednávaní brať ako ospravedlnenie za riadne, keďže sám na tri výzvy súdu o zaslanie písomného doplnenia a odôvodnenia návrhu, na výzvy nereagoval, súd pri rozhodovaní vychádzal z listinných dokladov, ktoré tvoria obsah spisu a boli navrhovateľom založené.

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáha zaviazania odporcu na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 16.500 eur, ktorú výšku odôvodňuje z rozhodnutia ESLP, a to za nedôvodné prietahy v prípravnom konaní v trestnej veci t.č. vedenej na tunajšom súde pod sp.zn. 1T 160/2010, predtým ČVS : OÚV-445/01 An a Okresné riaditeľstvo PZ Bratislava III v trestnej veci vedenej pôvodne pod ČVS: OÚV-244/99, ktoré veci boli spojené a vedené na KR PZ Bratislava pod ČVS: KRP-135/OEK-BA-2008 voči obvinenému R.. B. B. za obdobie od 1.7.2004 do 11.1.2011, kedy bola podaná obžaloba na súd. Navrhovateľ návrh odôvodňoval tvrdeniami, že v prípravnom konaní, v ktorom on vystupoval ako poškodený, došlo k prietahom v konaní v dôsledku činností vyšetrovateľov a útvarov PZ. Navrhovateľ nečinnosť orgánov v prípravnom konaní preukazoval „konštatovanou nečinnosťou dňa 23.6.2008 Krajskou prokuratúrou v Bratislave“ o odňatí veci dovtedajšiemu vyšetrovateľovi a jej prikázanie KR PZ Bratislava, a zároveň navrhol vypočuť prokurátora JUDr. Ladilava Masára ohľadne potvrdenia námietky navrhovateľa voči prietahom v konaní č. 2Kv 31/04. Čo sa týka ostatných náležitostí preukazovania výšky škody, príčinnej súvislosti medzi škodou a porušením povinností orgánom verejnej správy, dôvodu odškodnenia v peniazoch, a to práve vo vzťahu k navrhovateľovi ako právnickej osobe, navrhovateľ neuviedol žiadne dôvody, a to aj napriek viacnásobným výzvam súdu.

Z upovedomenia Krajskej prokuratúry v Bratislave č. 2Kv 31/04-205 zo dňa 11.1.2010 súd zistil, že navrhovateľ bol upovedomený ako poškodený, že bola podaná obžaloba na obv. R.. B. B..

Z listu navrhovateľa adresovaného Krajskej prokuratúre v Bratislave k č.k. 2Kv 31/04 zo dňa 18.2.2008 súd zistil, že navrhovateľ vo veciach ČVS: OÚV-244/09, OÚV-445/01 vo vzťahu k aktivitám R.. B. B. žiadal KP o preskúmanie zákonnosti postupu dozorujúcich prokurátorov a vyšetrovateľov. Nečinnosťou a neukončením vecí týkajúcej sa neoprávneného užívania osobného motorového vozidla v ČVS: OÚV-445/01 vedenej na OÚV PZ BA I je blokované ukončenie poistnej udalosti poistného plnenia z dôvodu, že vec bola spojená s vecou ČVS: OÚV-244/99, v ktorej sa tiež nekoná.

Z listu navrhovateľa adresovaného odporcovi dňa 8.9.2011 súd zistil, že navrhovateľ žiadal o predbežné prerokovanie nároku na zaplatenie odškodného 8.250 eur za riadne nekonanie vo veci ČVS: OÚV-445/01 a sumy 8.250 eur za nekonanie vo veci ČVS: OÚV-244/99, za obdobie od 1.7.2004 - 11.1.2010. Poukázal na konštatovanú nečinnosť - list GP SR č. XV/5 Spr. 5/09-7 zo dňa 15.4.2009.

Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom od 1.7.2004 do 31.8.2007, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci
a / nezákonným rozhodnutím
b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody
c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
d/ nesprávnom úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. c/ cit. zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 cit. zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 cit. zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe prísomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods.1 cit. zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa § 17 ods. 2 cit. zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 27 ods. 1 cit. zákona, zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa § 19 ods. 1 veta prvá cit. zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

Podľa § 101 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu alebo jeho nesprávnym úradným postupom v zmysle § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. nie je absolútnym, ale v záujme zaistenia právnej istoty podlieha zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie.

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal náhrady škody - nemajetkovej ujmy vo výške 16.500 eur titulom Zák. č. 514/2003 Z.z. účinného od 1.7.2004 z dôvodu, že mu bola spôsobená ako právnickej osobe a poškodenému v trestných konaniach pôvodne vedených pod ČVS: OÚV-445/01, pod ČVS: OÚV-244/99, ktoré veci boli spojené a vedené na KR PZ Bratislava pod ČVS: KRP-135/OEK-BA-2008 voči obvinenému R.. B. B. za obdobie od 1.7.2004 do 11.1.2011, , kedy ujma vyvolaná stavom právnej neistoty; vzhľadom na dĺžku prípravného konania vedeného proti obž. R.. B. B., t.č. na tunajšom súde pod sp.zn. 1T 160/2010.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že uplatnené právo náhrady škody vo výške 16.500 eur vymedzené v žalobe titulom nemajetkovej ujmy nebolo v rámci predbežného prerokovania vôbec uspokojené. Zodpovednosť štátu za majetkovú, resp. nemajetkovú ujmu, upravená v zákone č.514/2004 Z.z. je jednou z foriem objektívnej zodpovednosti štátu (bez ohľadu na zavinenie). Štát zodpovedá za škodu podľa oboch citovaných zákonov za súčasného splnenia troch podmienok. Týmito podmienkami sú: 1./ existencia škody (majetkovej príp. nemajetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch), 2./ nesprávny úradný postup orgánu štátu alebo nesprávne rozhodnutie a 3./ príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom alebo nesprávnym rozhodnutím. Uvedený zákon rovnako ako aj zákon č. 58/1969 Zb. bližšie nedefinuje ani pojem škody a ani neupravuje rozsah jej náhrady. Preto je potrebné vychádzať z príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 442 a nasl.) a škodu vo všeobecnosti chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je vyjadriteľná v peniazoch a je napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Náhrada škody má predstavovať počínajúc účinnosťou zákona č. 514/2003 Z.z. celkom „spravodlivé zadošťučinenie“ a zahŕňať za podmienok vymedzených v tomto zákone aj peňažnú náhradu nemajetkovej ujmy. Táto peňažná náhrada má zahŕňať ujmu spôsobenú poškodením občianskej cti, ujmu spôsobenú poškodením dobrej povesti, ujmu v dôsledku sťaženia spoločenského uplatnenia alebo inú preukázanú nemajetkovú ujmu, ak ju nemožno napraviť inak.

O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou ide len vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu alebo nezákonného rozhodnutia, t.j. ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu alebo k vydaniu nezákonného rozhodnutia, nevznikla by ani škoda.

Ani vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi nesprávnym úradným postupom a škodou Zákon č. 514/2003 Z.z. nevysvetľuje. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom, nezákonným rozhodnutím a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Ako už bolo uvedené vyššie, otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach; vyriešenie tejto otázky preto nemožno uložiť ani znalcovi (ten môže poskytnúť len odborné podklady, z ktorých súd pri zisťovaní skutkového stavu veci vychádza). Právnym posúdením je vymedzenie, medzi akou ujmu (aký následok) a akou skutočnosťou (aká príčina) tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu štátu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (nemajetková ujma), za ktorú je náhrada navrhovateľom v prejednávanej veci požadovaná.

Čo sa týka namietaného nesprávneho úradného postupu orgánov odporcu v prípravnom konaní vo veci obv. R.. B. B., v ktorom navrhovateľ vystupoval ako poškodený, tento nesprávny úradný postup navrhovateľ preukazoval len tvrdeniami o prieťahoch v prípravných konaniach ČVS : OÚV-445/01, pod ČVS: OÚV-244/99, ktoré veci boli spojené a vedené na KR PZ Bratislava pod ČVS: KRP-135/OEK-BA-2008 voči obvinenému R.. B. B. za obdobie od 1.7.2004, avšak žiaden relevantný dôkaz o tvrdených prieťahoch súdu nepredložil.

Existenciu škody ako nemajetkovej ujmy preukazoval navrhovateľ výlučne odkazom na rozsudok senátu prvej sekcie ESLP zo dňa 10.11.2004 vo veci Apicella proti Taliansku, sťažnosť č. 64890/01 ods. 26, v ktorom je judikované, že ESLP pri stanovení výšky odškodnenia za porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote vychádza v trestných veciach z čiastky 1.500 eur za jeden rok prieťahov ako základu pre stanovenie celkového zadosťučinenia. Navrhovateľ však vôbec neodôvodnil, akým spôsobom bola práve jemu ako právnickej osobe spôsobená tvrdenými prieťahmi v prípravnom konaní škoda.

Posledným predpokladom úspešnosti vyhovenia žalobe navrhovateľa je preukázanie príčinnej súvislosti medzi škodou a nesprávnym úradným postupom, príp. nezákonným rozhodnutím. Keďže súd v konaní nemal vôbec preukázanú existenciu akejkoľvek škody vzniknutej v dôsledku namietaným prieťahom v predmetných prípravných konaniach vo veci obv. R.. B., navrhovateľ preto ani nepreukázal, žeby práve v dôsledku takéhoto postupu odporcu mu vôbec vznikla nejaká škoda. Je nepochybné, že v prípade preukázania príčinnej súvislosti je potrebné pri nej brať do úvahy priamosť a bezprostrednosť pôsobenia príčiny a následku.

Ak by aj k nesprávnemu úradnému postupovi odporcu spočívajúcemu v určitých prieťahoch v prípravných konaniach t.č. vedeného trestného konania na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 160/2010 aj došlo, čo však navrhovateľ nepreukázal/ navrhovateľ, na ktorom je dôkazné bremeno, nepreukázal existenciu akejkoľvek škody vo forme nemajetkovej ujmy, a už vôbec nie existenciu príčinnej súvislosti medzi škodou a nesprávnym úradným postupom, čím neboli naplnené podmienky vzniku požadovaného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle vyššie cit. ustanovení Zák. č. 514/2004 Z.z. Súd súčasne poukazuje s prihliadnutím na § 17 ods. 2 Zák. č. 514/2004 Z.z., kedy vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom sa uhrádza nemajetková ujma v peniazoch len v prípade, že samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením. Navrhovateľ ani v tomto prípade nepreukázal, z akého dôvodu sa nedomáhal prvotne konštatovania porušenia práva /hoci vzhľadom na nepreukázanie existencie škody je posúdenie tejto otázky nadbytočné/. Súčasne súd poukazuje aj na potrebu zamietnutia nároku v prípade, ak by bol preukázaný /čo však nebol/ vzhľadom na vznesenú námietku premičania odporcom, avšak z dôvodu, že ani v tejto časti z dôvodu nešpecifikovania výšky škody a doby, kedy sa navrhovateľ o škodu dozvedel, nemohol súd relevantne posúdiť ani túto otázku.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti s prihliadnutím na citované zákonné ustanovenia súd návrh navrhovateľa zamietol, keďže tento v spore vôbec neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p., a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnému odporcovi nepriznal ich náhradu, nakoľko tento žiadne trovy nežiadal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom podpísaného súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.